

Nr 67.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk; given Stockholms slott den 25 februari 1949.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

G. E. Sträng.

Sammanfattning.

Bemyndigande begäres att under budgetåret 1949/50 reglera priserna å fisk enligt i huvudsak samma grunder som tillämpats under innevarande budgetår.

---

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
25 februari 1949.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL,
DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG,
WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och folkhushållnings-
departementen anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng,
fråga rörande reglering av priserna på fisk samt anför därvid följande.

Inledning.

Genom beslut den 17 juni 1948 utfärdade Kungl. Maj:t förordning (nr
311) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Förordningen gäller för
tiden den 1 juli 1948—den 30 juni 1950 och innefattar såväl bestämmel-
ser om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföre-
ningar — som bestämmelser om prisregleringsavgift å fisk.

Tillika bemyndigade Kungl. Maj:t statens livsmedelskommission att för
tiden till och med den 30 juni 1949, i huvudsaklig överensstämmelse med
de grunder, som angivits i proposition nr 48 till 1948 års riksdag, anordna
reglering av priserna å saltvattensfisk, innebärande bland annat visst stöd
åt tre s. k. prisregleringsföreningar, nämligen Ostkustfisk, centralförening
u. p. a., Västkustfisk, förening u. p. a. och Sydkustfisk, förening u. p. a.,
ävensom att förordna om upptagande av prisregleringsavgift å fisk enligt 5
och 7 §§ nyssnämnda förordning.

Vidare föreskrev Kungl. Maj:t, att de lån å 500 000, 2 500 000 och 500 000
kronor, som genom särskilda beslut av Kungl. Maj:t beviljats respektive
föreningen Ostkustfisk, föreningen Västkustfisk och föreningen Sydkustfisk
för bedrivande av prisreglerande verksamhet på fiskets område och som en-
ligt Kungl. Maj:ts tidigare beslut innehafts räntefritt intill den 1 juli 1948,
finge innehavas räntefritt jämväl för tiden juli 1948—juni 1949.

I skrivelse den 11 februari 1949 har *statens livsmedelskommission* fram-
lagt förslag om prisreglering på fisk efter den 30 juni 1948.

Innan jag till behandling upptager livsmedelskommissionens förslag tor-
de jag i korthet få redogöra för grunderna för de prisregleringar å fisk,
som under innevarande budgetår anordnats med statligt stöd.

Nuvarande förhållanden.

Under innevarande budgetår har upprätthållits prisreglering å fisk enligt samma principer, som gällt sedan våren 1946, ävensom en fortsatt reglering av handeln med strömming.

Prisregleringen innebär i huvudsak, att livsmedelskommissionen, i samråd med statens priskontrollnämnd, för västkusten och sydkusten efter överläggningar med fiskareorganisationerna därstädes fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen samt för ostkusten, enligt uppgörelser med föreningen Ostkustfisk, godkänner garantipriser å saltströmming samt partinoteringarna å färsk strömming. Regleringen förutsätter vidare, att fisk, för vilken nämnda minimipriser eller garantipriser icke kunna utfås, övertages såsom överskott och nyttiggöres av vederbörande regleringsförening. Till denna verksamhet erhålla föreningarna av livsmedelskommissionen vissa statliga bidrag, beträffande strömming prisutjämningsmedel och i övrigt s. k. pristillägg. Ifrågavarande bidrag bestridas i huvudsak av medel, som inflyta genom att prisregleringsavgifter upptagas för olika slag av inhemsk fisk och importerad färskfisk. Enligt beslut av kommissionen utgår bidraget för närvarande på väst- och sydkusten i princip oberoende av sättet för fisköverskottets tillvaratagande. Däremot är bidraget på ostkusten begränsat till pristjämnning på salt strömming och, under vissa förutsättningar, på färsk strömming som användes till djurföda, samt, för den händelse export av strömming i färskt tillstånd skulle bliva aktuell, på strömming som säljes för dylik export. Ett bemyndigande för kommissionen att utvidga prisregleringen å strömming till foder- och konservströmming har hittills icke behövt tagas i anspråk. Icke heller ha förutsättningar ännu inträtt för genomförande av sådan prisreglering å torsk på ostkusten norr om Blekinge, som jämväl berörts i propositionen nr 48/1948.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsemedel täckes till stor del av förut omförmälda statslån. Föreningen Västkustfisk åtnjuter, enligt Kungl. Maj:ts beslut den 9 maj 1947, därutöver rätt att i riksbanken mot sedvanlig ränta utbekomma lån å ett belopp av intill 2 500 000 kronor.

Livsmedelskommissionens skrivelse.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling efter införandet av nuvarande prisregleringssystem* under våren 1946, jämfört med tiden närmast dessförinnan, har *livsmedelskommissionen* i sin skrivelse till en början sammanfattat tillgängliga uppgifter om vissa genomsnittliga fiskpriser. Ifrågavarande priser avse västkustfisk samt torsk och sill vid sydkusten — sammanställda med minimipriserna på viktigare fiskslag — ävensom partipriserna på strömming i Stockholm, allt kvartalsvis från och med tredje kvartalet 1945. Dessa uppgifter återgivs i en tablå, vilken torde få bifogas detta protokoll såsom *bilaga 1*.

Beträffande den prisutveckling, som belyses av tablån, har livsmedelskommissionen anfört följande.

Av tablån framgår, bland annat, att ifrågavarande priser såsom allmänt genomsnitt vid jämförelse mellan samma kalenderkvartal under ett vart av de i tablån redovisade åren icke förete några avgörande förändringar. På västkusten är en viss sänkning av genomsnittspriserna märkbar under en längre tid efter övergången till det nya systemet. En tendens till någon höjning av genomsnittspriserna gör sig därefter åter gällande från och med andra kvartalet 1948. På sydkusten ha prisfluktuationerna i stort sett visat samma tendenser som på västkusten. Den senaste tidens prisstegring på det därstädes viktigaste fiskslaget, torsken, har dock varit skäligen obetydlig.

Av tablån kan vidare utläsas, att genomsnittspriserna under tiden närmast före det nya systemet, under vilken till minimipriserna voro höga och även normalpriser rådde, i regel icke mycket överstego minimipriserna, medan däremot minimipriset under nuvarande system i många fall rätt starkt divergerade från genomsnittspriset. Endast beträffande den billigaste massfisken, sydkusttorsken, västkustsillen och i någon mån makrillen, ha minimipriset närmast sig genomsnittspriset under respektive kvartal och sålunda uppenbarligen skyddat prisnivån mot en ur fiskarens synpunkt oskäligen nedpressning. För andra fiskslag ha minimipriser och prisgaranti framför allt haft den betydelsen, att de skyddat fiskaren mot förluster vid särskilt rikliga fångstillfällen och därmed givetvis även stimulerat till största möjliga ilandföring av fisk.

Minimipriserna ha, såsom tablån utvisar, under de gångna åren i stort sett undergått endast obetydliga variationer. En mindre höjning har vidtagits, bland annat, under det senast tillämdalupna kvartalet för att i någon mån öka stimulansen för fiskarena att, så långt fångstförhållandena det medgäve, ilandföra de mängder fisk, som erfordrades såväl för en önskvärd nedpressning av fiskpriserna i den inhemska fiskhandeln som för export. I samband härmed ha fiskarena — såsom även angivits i livsmedelskommissionens skrivelse den 3 december 1948 angående vissa förslag till eventuell reglering av priserna på fisk i handeln — även beslutat tills vidare slopa alla fångstbegränsningar på annan fisk än västkustsill. För västkustsill måste alltså av tekniska skäl upprätthållas viss s. k. fångstransonering, vilken dock är synnerligen rymlig.

Beträffande *det ekonomiska resultatet av livsmedelskommissionens hittillsvarande verksamhet med avseende å prisregleringen på fisk* har livsmedelskommissionen hänvisat till en tablå, vilken torde få bifogas detta protokoll såsom *bilaga 2*.

Såsom av tablån framgår förelåg på prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1949 en behållning av något över 2,7 miljoner kronor, mot en behållning av cirka 1,6 miljoner ett år tidigare. Livsmedelskommissionen har härom anfört följande.

Förhållandet sammanhänger med att inkomsten av regleringsavgifter under år 1948, framför allt på grund av de rikliga fiskena på väst- och sydkusten, varit ej obetydligt större än föregående år. Härtill kommer, att utbetalningen av pristillägg och prisutjämningsmedel för fisköverskott icke visat motsvarande ökning, då avsättningsförhållandena för fisk, närmast ifråga om exporten, varit relativt goda. På sydkusten, varifrån betydande kvantiteter forsk avyttrats för export till priser, motsvarande minimipriset eller däröver, ha sålunda endast relativt små överskott uppstått. På ost-

kusten ha prisutjämningsutgifterna för salt strömming, åtminstone jämfört med summan av influtna regleringsavgifter — efter 2 öre per kilogram — även varit relativt ringa. På västkusten, där särskilt sillfångsterna under året varit synnerligen givande och ofta redan på grund av tekniska svårigheter ej kunnat absorberas av handeln, har icke kunnat undvikas, att fisköverskott uppstått, som i och för sig måste anses betydande. Överskotten ha emellertid alltid kunnat tillgodogöras, mest till människoföda, varvid de exporterats i färskt eller saltat skick, eller, i någon utsträckning, för framställning av fiskmjöl och annat foder.

Livsmedelskommissionen har härefter berört *frågan om grunderna för prisregleringen å fisk efter utgången av innevarande budgetår*. I skrivelsen har till en början anförts, att kommissionen under den senaste tiden berett representanter för vederbörande fiskareorganisationer samt för sammanslutningar av fiskhandlare och saltsillhandlare m. fl. tillfälle att anföra sina synpunkter i fråga om en fortsatt prisreglering å fisk efter utgången av innevarande budgetår. Rörande vad som förekommit härvid har kommissionen anført följande.

Fiskareorganisationerna ha bestämt förordat, att även i fortsättningen prisregleringar skulle upprätthållas enligt samma grunder, som innefattades i nuvarande bemyndigande för livsmedelskommissionen, och att räntefrihet även under det kommande budgetåret finge åtnjutas för prisregleringsföreningarnas statslån (utom Västkustfisks riksbankskredit). Föreningen Västkustfisk har särskilt upprepat ett från föreningens sida tidigare framställt förslag om skattefrihet för prisregleringsföreningarnas årsvinst, vilket motiverats med att föreningarna på detta sätt borde förhjälpas att småningom bilda eget reservkapital, så att erforderligt kapital icke behövde i annan form tillhandahållas av staten. Föreningen Ostkustfisk har vid ifrågavarande överläggningar, bland annat, under hänvisning till ett, närmast för tiden januari 1947—juni 1948 träffat arrangemang för finansieringen av föreningens prisutjämningskostnader velat understryka, att rätt till bidrag ur de prisregleringsmedel, som kommissionen disponerade av clearingkassan för fisk och av inflytande importavgifter, måste tillkomma även föreningen Ostkustfisk.

Färskfiskhandelns representanter ha i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande prisregleringssystemet. Saltsillhandlare och liknande företagare ha hänvisat till vad de för ett år sedan anført i ämnet (prop. 1948: 48, s. 48). De ha i anslutning härtill givit uttryck åt uppfattningen, att nuvarande prisregleringssystem i och för sig innebure risker för en diskriminering av de enskilda salterierna och för en försämring av samarbetet mellan dessa och fiskarena, i och med att varukostnaden för salterierna till följd av minimipriser och regleringsavgifter bleve högre än för vederbörande regleringsförening. Salteriidkarna ha därför framhållit önskvärdheten av sådana direktiv för prisregleringen, att de enskilda salterierna skulle äga tillfälle att på lika villkor konkurrera med regleringsföreningarna på exportmarknaden. Saltsillhandlarna ha även upprepat ett av dem förra året gjort uttalande av innehåll, att de förutsatte sådana direktiv för regleringen, att de enskilda salteriidkarna på samma ekonomiska villkor som andra företagsformer finge konkurrera om fångsternas beredning för regleringsföreningarnas räkning. De ha vidare understrukit angelägenheten av att den under senaste tiden avsevärt förbättrade exportmöjligheten tillvaratoges genom bästa möjliga utnyttjande av fiskets ka-

pacitet och genom en sådan avvägning av minimipriserna, att den svenska fiskproduktionen erhöles ökad konkurrenskraft gentemot andra säljareländer. Med hänsyn till det än mer komplicerade problem, som fastställandet av minimipriser och pristillägg på grund härav utgjorde, borde fasta former skapas för ett kontinuerligt utnyttjande av den sakkunskap, som funnes inom handeln.

Livsmedelskommissionen har härefter framhållit, att den för egen del funnit övertygande skäl tala för att prisregleringar å fisk även efter utgången av budgetåret 1948/49 skulle upprätthållas i huvudsaklig överensstämmelse med de för innevarande budgetår gällande grunderna. Kommissionen har vidare anfört följande.

Även om avsättningsförhållandena under det gångna året varit relativt gynnsamma, har, såsom av det föregående framgår, förelegat visst behov av prisskydd för fiskarna. Detta behov kan sannolikt redan under nästa budgetår komma att ytterligare öka. Viss anledning föreligger sålunda till antagande, att den sista tidens goda exportkonjunkturen icke komma att fortvara. Härjämte torde man böra taga med i beräkningen, att tillgången på köttvaror längre fram kan komma att förbättras, varigenom möjligheterna att avsätta fisk på den inhemska marknaden i motsvarande mån skulle försämrats. Såvitt nu kan bedömas, äro å andra sidan utsikterna till rikliga fångster för den närmaste tiden icke ogynnsamma. Även beträffande strömmingsfisket, som under de senaste åren givit dåligt utbyte, ha tendenser visat sig till bättre fångster.

Med anledning av de från saltsillhandlarehåll anförda synpunkterna i hit hörande frågor framhåller kommissionen, liksom vid behandlingen av motsvarande uttalanden under fjolåret, att det ej föreligger delade meningar om att regleringsföreningarnas verksamhet bör utövas på ett lojalt sätt, så att annans berättigade intressen icke kränkas. Vid behandlingen av uppkommande frågor om fiskexport tillser livsmedelskommissionen regelmässigt, att föreningarna med sina varor icke bedriva illojal konkurrens med de enskilda exportörerna. Genom kommissionens medverkan ha också för behandlingen av frågor om fiskexport rådgivande organ tillskapats, inom vilka representanter för de enskilda exportörerna samarbeta med representanter för regleringsföreningarna. Representanter för den berörda handeln bruka vidare regelmässigt konsulteras av kommissionen i viktigare frågor angående avvägning av fiskarens minimipriser. I vad mån fasta former för dylika konsultationer skola tillskapas, torde få bli föremål för kommissionens övertygande efter ytterligare överläggningar med av frågan berörda intressegrupper.

Livsmedelskommissionen har även till behandling upptagit vissa *frågor rörande prisregleringsföreningarnas ekonomiska förhållanden*. Efter att ha framhållit att, enligt vad kommissionen inhämtat, dessa föreningars ekonomiska ställning alltjämt vore tillfredsställande, har kommissionen i denna del anfört följande.

Med hänsyn till prisregleringsverksamhetens omfattning tillstyrker livsmedelskommissionen, att regleringsföreningarna få åtnjuta hela det dem tillerkända statliga lånekapitalet, däribland den till föreningen Västskustfisk år 1947 beviljade riksbankskrediten, jämväl för tiden efter den 30 juni 1949 tills vidare. Plan för de egentliga lånens amortering torde böra fast-

ställas först längre fram, sedan respektive lån av staten uppsagts till återbetalning.

Vad beträffar den av regleringsföreningarna begärda fortsatta räntefriheten anser sig kommissionen liksom tidigare böra framföra vissa betänkligheter ur principiell synpunkt mot att föreningarna erhålla en dylik form av statssubvention. Med tanke på sannolikt förestående stora avsättningsvärigheter synas emellertid föreningarna, så länge de icke själva bildat för rörelsens bedrivande erforderligt kapital, alltjämt vara i behov av räntefrihet. Kommissionen vill därför icke heller nu motsätta sig, att fortsatt räntefrihet för regleringsföreningarnas lån (med undantag för Västkustfisks riksbankskredit) beviljas för ännu ett budgetår.

Med anledning av det framställda förslaget om skattefrihet för regleringsföreningarnas årsvinst, vill kommissionen endast erinra om att kommissionen i yttrande över 1945 års fiskeriutrednings betänkande förordat skattefrihet åt prisregleringsföreningarna för hos dem möjligen uppkommande årsvinst. Föredragande statsrådet ansåg emellertid i förut omnämnda proposition nr 48 till 1948 års riksdag detta spörsmål vara av sådan räckvidd, att detsamma icke lämpligen borde upptagas till avgörande i det sammanhang, varom i propositionen vore fråga.

Medelsbehovet för upprätthållande av prisregleringarna fram till den 1 juli 1950 har livsmedelskommissionen ansett kunna täckas av den behållning å något över 2,7 miljoner kronor, som hittills uppkommit å prisregleringsverksamheten, ävensom av de prisregleringsavgifter, som kunde inflyta i fortsättningen. Enligt kommissionens mening erfordrades alltjämt bemyndigande att upptaga regleringsavgifter efter i huvudsak samma grunder som de nu gällande. I vad mån kommissionen i fortsättningen skulle kunna nedsätta beloppet för regleringsavgifterna eller, i händelse av ytterligare ökat medelsbehov, föranledas att upptaga avgift även å beredd importfisk, finge bedömas med hänsyn till utvecklingen under här ifrågavarande tidsperiod.

Under hänvisning till vad sålunda anförts i skrivelsen har livsmedelskommissionen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte meddela beslut i fråga om prisregleringen på fisk efter utgången av budgetåret 1948/49, i huvudsaklig överensstämmelse med vad kommissionen föreslagit.

Slutligen har livsmedelskommissionen anført, att den i förevarande frågor samrätt med *statens priskontrollnämnd*. Nämnden hade därvid i sak biträtt vad kommissionen föreslagit men, liksom under föregående år, framfört betänkligheter mot att även beredd importfisk skulle beläggas med regleringsavgift.

Departementschefen.

I likhet med livsmedelskommissionen anser jag, att gällande system för prisreglering bör tillämpas jämväl under budgetåret 1949/50. Även grunderna för denna reglering torde böra bibehållas i huvudsak oförändrade. Det torde liksom hittills få ankomma på Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, vederbörande organ för prisregleringsverksamheten att hand-

ha prisregleringen i överensstämmelse med de allmänna riktlinjer, som godkänts av riksdagen.

Kostnaderna för upprätthållande av en prisregleringsverksamhet i enlighet med nu angivna principer torde, såsom livsmedelskommissionen anfört, under nästa budgetår kunna täckas med inflytande regleringsavgifter samt den till cirka 2,7 miljoner kronor uppgående behållningen på de medel, som enligt gällande direktiv äro avsedda att utöver löpande regleringsavgifter användas för den fortsatta prisregleringen. Något särskilt anslag för ändamålet torde fördenskull icke behöva anvisas för budgetåret 1949/50.

I detta sammanhang torde jag få erinra om att prisregleringsföreningarna genom beslut av 1946 års riksdag tillerkänts statslån för prisregleringsverksamheten å tillhoppa 3,5 miljoner kronor. Härjämte har vid 1947 års riksdag staten genom riksgäldskontoret ställt garanti å ett riksbankslån till Väst-kustfisk förening u. p. a. å intill 2,5 miljoner kronor jämte ränta. I anslutning till vad kommissionen föreslagit torde hinder icke böra möta för prisregleringsföreningarna att jämväl under nästkommande budgetår få åtnjuta ifrågavarande lån till deras hela belopp. Jag vill även på de av kommissionen anförda skälen tillstyrka att föreningarna, i likhet med vad som medgivits för löpande budgetår, för budgetåret 1949/50 beviljas räntefrihet å lånen med undantag av berörda riksbankslån.

Vad angår frågan om skattefrihet för prisregleringsföreningarna vill jag nämna att chefen för finansdepartementet, enligt vad jag inhämtat av denne, torde komma att hos Kungl. Maj:t hemställa om framläggande för årets riksdag av proposition om ändrade regler angående rätt till avdrag för medlemsavgifter vid inkomsttaxeringen, m. m. Därvid torde bland annat frågan om nyssnämnda föreningars skyldighet att såsom skattepliktig intäkt redovisa medlemsavgifter och statsbidrag komma att behandlas.

Hemställan.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1950 reglering av priserna på fisk må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som förordats i det föregående.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

G. Lüzell.

Genomsnittliga fiskarepriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1945— december 1948. Öre/kg.

T i d	V ä s t k u s t e n ¹										S y d k u s t e n						Genomsnittet av parti-noteringar på strömming i Stockholm
	Genomsnittliga fiskarepriser					Minimipriser ²					Genomsnittliga fiskarepriser		Minimipriser ³				
	All fisk ²	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill ¹ (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1	Sill nr 3	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
1945																	
3:e kv.	74.9	84.3	63.9	61.4	66.9	—	—	55	45	55	62.2	40.1	65	33	43	—	88.0
4:e kv.	62.3	56.9	65.5	61.3	72.7	—	—	55	45	55	56.0	39.4	65	33	43	—	96.3
1946																	
1:a kv.	34.9	24.1	59.5	36.9	62.5	22	18	55	45	55	52.1	33.0	65	33	43	—	100.0
2:a kv.	52.3	31.7	50.7	46.8	59.0	40	—	45	32	30	46.1	32.9	35	20	36	26	81.4
3:e kv.	50.4	39.7	52.0	88.2	74.2	40	—	45	32	30	73.5	28.5	35	20	36	26	79.5
4:e kv.	48.4	34.1	68.2	83.2	64.2	40	22	45	32	30	47.5	32.2	35	20	36	30	86.2
1947																	
1:a kv.	41.6	28.2	72.6	159.4	68.4	36 (27)	22 (13)	45	32	30	52.1	37.5	35	20	36	30	100.3
2:a kv.	53.7	32.7	56.3	49.8	63.9	— (27)	— (13)	45	32	30	50.0	30.4	35	20	36	28	87.2
3:e kv.	49.6	38.1	61.1	82.6	75.6	49 (40)	22	45	32	30	48.6	30.7	35	20	38	28	89.4
4:e kv.	50.3	33.7	75.4	72.5	71.6	40 (29)	22 (20)	45	32	30	47.1	33.4	35	20	38	28	92.8
1948																	
1:a kv.	34.4	24.9	63.5	98.3	84.0	33 (24)	18 (13)	45	32	30	51.3	33.6	35	20	38	28	104.6
2:a kv.	69.7	41.4	64.1	50.2	92.3	33 (24)	18 (13)	50	32	40	56.2	31.6	35	20	38	28	92.6
3:e kv.	57.9	44.7	97.8	88.4	77.6	49 (42)	22	50	32	40	63.0	33.2	35	20	38	28	98.1
4:e kv.	52.8	35.7	105.7	91.0	57.2	40 (33)	22	50	35	40	61.7	40.6	45	20	39	30	100.0

¹ Uppgifterna avse försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad.² Skarpsill och skaldjur ej medtagna.³ Minimipriserna på sill och makrill avse orensad vara; minimipriserna på torsk avse rensad vara med huvud. T. o. m. första kv. 1946 sammanfalla minimipriserna till en del med garantipriserna.⁴ Avser minimipriset vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare).

Bilaga 2.

Tablå

över livsmedelskommissionens inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen å fisk under tiden $15/4^1$ 1946— $31/12$ 1948 allt i kronor.

T i d	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten (strömming)		Importfisk	Överfört från clearingkassan för fisk
	prisregleringsavgifter	utgifter	prisregleringsavgifter	utgifter	prisregleringsavgifter	utgifter	prisregleringsavgifter	
$15/4^1$ — $31/12$ 1946	1 203 195: 83	Pristillägg 1 276 724: 82	134 452: 47	Pristillägg 80 105: 36	126 917: 70	Utbetalt för prisutjämn. ² —	110 111: 97	1 000 000
$1/1$ — $31/12$ 1947	1 698 138: 71	1 512 361: 40	212 309: 35	223 655: 04	179 679: 36	180 000: —	283 580: 93	—
$1/1$ — $31/12$ 1948	2 346 963: 57	1 945 396: 08	375 220: 78	9 139: 26	252 198: 66	140 000: —	274 533: 68	—
$15/4^1$ 1946— $31/12$ 1948		kommissionens omkostnader 70 368: 57		kommissionens omkostnader 24 816: 56		kommissionens omkostnader 3 154: 80		
Summa	5 250 298: 11	4 804 850: 87	721 982: 60	337 716: 22	558 795: 72	323 154: 80	658 226: 58	1 000 000
Behållning $31/12$ 1948	445 447: 24		384 266: 38		235 640: 92		658 226: 58	1 000 000
								2 723 581: 12

¹ Beträffande strömmingsregleringen $1/4$.

² Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kronor, vilka vid regleringssystemets införande ställdes till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och numera helt åtgått.